

- 6 Suomen Sotilas lainsuojattomien kyydissä
10 Panssarintorjunnan selkäranka kesällä 1944
11 Maailmalta
14 Sveitsi luottaa asevelvollisuuteen
17 Mikä ihmeen MPT?
18 Viro ja Nato
20 Umkhonto – keihäänkärki
22 Variksenjalasta maatorpedoon
28 Miinasotaa merellä
30 Merimiinat
31 Miinantorjunta
34 Kesäröllit – Testissä naamiopuvut
45 Hyvä naamiopuku
46 Asenaamiointi
47 Ihan itte tein!
48 Vesihuolto
54 Testissä juomajärjestelmät
59 Kirjat
60 Suomen Sotilas 80 vuotta sitten
61 Heraldiiikka
64 Palaute
66 Knuuti – Baltian kolme Natomallia

Kansi: Jaakko Puuperä

Julkaistava aineisto. Aineisto hyväksytään julkasitavaksi ehdoin, että Kustannus Oy Suomen Mies saa aineiston hyvän kustannustavan puitteissa eri korvauksetta vapaan käyttöoikeuden tiedonvälitystoiminnassaan, ellei muuta ole nimenomaisesti sovittu.

Tilajarekisteri: Lehden tilajarekisteriä voidaan käyttää suoramarkkinointi tarkoituksiin. Niitä lehden tilaajia, jotka eivät halua että heidän tietojensa käytetään, pyydetään ilmoittamaan siitä lehden tilauksen yhteydessä. www.suomensotilas.fi

6

22

28

34

Suomen Sotilas 4/2004

Osoite

Döbelninkatu 2, 6 krs.
00260 Helsinki
Vaihde 09-496 189
Fax 09-492 058

www.suomensotilas.fi
toimitus@suomensotilas.fi
etunimi.sukunimi@suomensotilas.fi

Päätoimittaja

Jaakko Puuperä
09-496 014
gsm 050-590 3964

Toimitussihteeri/Webmaster

Marko Eriksson
gsm 040-515 0567

Avustajat

Suomen Sotilaan kotisivuilla
osoitteessa www.suomensotilas.fi

Ulkoasu

Jazz it up!
jazz@redstorm.fi

Kustantaja

Kustannus Oy Suomen Mies

Markkinointi

Kim Vinari 09-454 8601

Osoitteenmuutokset ja tilaukset

Leif-Eric Rosendal
09-496 189
toimisto@suomensotilas.fi

Tilaushinnat

Ilmestyy 6+1 kertaa vuodessa:
kestotilaus 50€/vsk
määräaikaotilaus 55€/vsk
opisk. ja varusmieh. 44€/vsk

Palvelukortti

sivulla 65

Levikki

13864

Irtonumeromyynti

Akateeminen kirjakauppa

Ilmoitusmyynti

Bogatus Oy
Puh 09-350 8740
Fax 09-350 87450

Kirjapaino

Painoyhtymä Oy/
Itä-Uudenmaan Paino
PL 66 • 07901 Loviisa

Seuraava numero

5/2004 ilmestyy lokakuussa.
Aineistopäivä 13.9.2004

ISSN-1237-8704

Aikakauslehtien liiton jäsen

Miinaongelma

Suomi on luopumassa jalkaväkimiinoistaan. Enää käydään viivytystaistelua aikataulusta. Miinakiellon puoltajat vetoavat siihen, ettei miina valikoi uhriaan. He väittävät, että Suomen jalkaväkimiinat ovat haitaksi maamme ulkoiselle kuvalle ja että miinat olisivat muutenkin vanhentumassa asejärjestelmänä. Miinojen vastustajat eivät ole myöskään valmiita antamaan riittävää rahoitusta korvaaviin asejärjestelmiin. Todellisuudessa jalkaväkimiinaa ei voi korvata. Niin sanotut korvaavatkin järjestelmät silpovat, haavoittavat, rampauttavat ja tappavat. Se, keneen asevaikutus kohdistuu, on kiinni aseennäköisestä, ei aseennäköisestä. Miinamme eivät ole vanhentumassa. Nykyaikainen sodankuva on - päinvastoin - osoittamassa jalkaväkimiinan entistäkin tehokkaammaksi osaksi tulenkäyttöä. Suomalainen maasto ja yhä pienentyvä joukkojen määrä suhteessa operaatioalueen kokoon puhuu jalkaväkimiinojen käytön puolesta jatkossakin. Jalkaväkimiina on kustannustehokas sotaväline, jonka korvaaminen ei ole pelkästään kallista vaan myös mahdotonta.

Suomalainen jalkaväkimiina ei ole humanitaarinen ongelma. Miinamme ovat varastossa. Varaudumme käyttämään miina-asetta vain sotilaita vastaan siten, että miinat eivät aiheuta siviilille suurempaa vaaraa kuin muutkaan taistelussa räjähtämättömiksi jääneet ampumatarvikkeet. Korvaavilla järjestelmillä ei ole yhtä suurta tehoa taistelun aikana, eivätkä ne pysty korvaamaan miinan pelotearvoa. Ne eivät myöskään sovellu kaikkiin tehtäviin, joihin jalkaväkimiinoja meillä käytettäisiin. Räjähtämättömät korvaavat ampumatarvikkeet ovat yhtä vaarallisia siviileille kuin miinatkin. Venäjä ei ole luopumassa miinoista, vaan se käyttää niitä häikäilemättä etenevien joukkojensa sivustojen suojaamiseen ja puolustajan toiminnan rajoittamiseen. Suomalaiset merkitsevät miinoitteensa maastoon ja tekevät niistä kartat, joihin käsin asennetut miinat merkitään yksitellen. Tämä helpottaa sodan jälkeistä purkua. Samaa ei voi sanoa venäläisistä, jotka kirjaimellisesti sirottavat miinojaan maastoon tänäänkin, myös siviiliuhreja tuottavalla huolettomuudella. Suomen jalkaväkimiinat eivät ole uhka muille kuin maahantunkeutujille, kuten tehokkaan asejärjestelmän tuleekin olla. Puolustushallinnon taannoinen yritys lypsää "korvaavien järjestelmien" hankkimisella lisärahoitusta epäonnistui. Epätoivoisimmillaan miinoista luopumista yritettiin käyttää keppihevosenä jopa helikopterihankinnoille. Todettiin asiantuntijain äänenpainoin, että miinat muka ovat vanhentumassa ja ne pitää muutenkin korvata. Väärällä todistuksella annettiin miinojen vastustajille asepropagandasodassa.

Maamme ulkoiselle kuvalle jalkaväkimiinat eivät ole aiheuttaneet vahinkoa. Päinvastoin Suomi tunnetaan maailmalla merkittävänä humanitaarisen miinanraivaustyön tekijänä. Maamme ulkopuolelta ei olekaan juuri tullut painostusta miinoista luopumiseksi. Suomeen kohdistuva kritiikki on tullut marginaalisten ääriainesten taholta ja sitä on masinoitu maamme sisältä. Kotimainen painostus on ollut ulkoparlamentaarista, eikä perustu millään tavoin kansan enemmistön mielipiteeseen. Kuitenkin Suomen perustuslain mukaan valta kuuluu maassamme kansalle, jota edustavat valtiopäiville kokoontuneet kansanedustajat. Kansalaisaktivistit eivät edusta kansan enemmistöä. Erityisen huolestuttavaa on se, että maamme sisällä jalkaväkimiinoista luopumista ovat vaatineet äänekkäimmin asevoimiamme ylipäällikkö ja ulkoministeri. Eikö heillä ole oikeaa tietoa, vai onko valtiomme ylin johto painostettavissa? Vai ovatko presidenttimme ja ulkoministerimme kenties täysin vakuuttuneita siitä, että Suomi ei joudu enää ikinä poliittisen painostuksen tai sotatoimien kohteeksi, eikä näin ollen tarvitse uskottavaa aseellista puolustuskykyä? Jos kyse on viimeksi mainitusta, niin eikö heidän kannattaisi avoimesti ajaa täydellistä yksipuolista aseriisuntaa?

Suomen varastoissa olevat miinat eivät vaikuta millään tavoin maailman miinatuhojen määrään. Vielä olisi mahdollisuus seuraavanlaiseen kaikkia osapuolia tyydyttävään, konkreettisesti ihmisten kärsimystä pienentävään kompromissiin:

1. Suomi ilmoittaa liittyvänsä Ottawan sopimukseen edellyttäen, että Suomen sallitaan pitää jalkaväkimiinansa varastossa niin kauan kunnes kaikki valtiot lähialueillamme ovat luopuneet vastaavista asejärjestelmistä. Suomi sitoutuu olemaan käyttämättä miinojaan muulloin kuin miinakiellon ulkopuolella olevan maan uhatessa Suomea sotatoimilla.

2. Korvaavien järjestelmien hankinnasta säästävät varat suunnataan ulkoministeriön aiemmin esittämässä laajuudessa suomalaisen miinanraivaushenkilöstön sekä -kaluston hankintaan ja koulutukseen sekä nykyistään laajempaan humanitaariseen miinanraivaustyöhön siellä missä on miinaongelma.

jaakko.puuperä@suomensotilas.fi